

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra FAAREPER

Citation: Wied, Gustav: "Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966", i Wied, Gustav: *Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 122. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied02val-shoot-idm139908713592208/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Menneskenes Børn. Silhuetter. 1966

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Og vi gik op gennem Hulvejen, op paa Skrænten, hvor Judas sad og passede paa Faarene.

— Anders Rødkilde maatte da *til* 'et, begyndte Per.

— Ja—a — —

— Fa'en véd, naar én sæl ska' smække Histaarien sammen! vedblev han.

— Naa—aa, det er der længe til endnu, Per!

— Ja—a, si' kun det! — — Men det har da elle's vaaren skra-a-lt nok paa det sidste! — — Maven er gal og Ryggen — — helt ner i Laarene.

— Saa skulde Du ogsaa ha' lad't være med den Gaaen i Vandet.

— Ja—a, *ka'ske!* Men Benene ka' jo elle's nok trænge til 'et om Sommeren, di hovner. — — Og ham, jeg deler Seng med, han har alti' saa travlt med a' holde sig for Næsen.

— Ligger Du da ikke herude i Vognen?

— Jo—o, men sommetidens naar det spaar til Regn, saa driver jeg jo alli'evel hjem etter med Faarene. — — Det er sgu aa koldt nok herude om Natten! vedblev han og skudrede sig. — Jeg har jo ikke andet uden end sorn den Smule Halm og saa et Hestedækken. — — Kandedaten sku' vel ikke ha' en Stump Segar paa sig?

— Jo, sagde jeg — det har jeg altid.

— Ja, Livets Glæder, di er snart regnet ud! sagde han og sukkedé.

— Hvad er der i Vejen med Humøret i Dag, Per?

— Jeg véd det ikke, Kandedat! sagde han og tog sig til Ryggen. — Men det er sgu skidt, er det hele saadan indvendi'! — — Og vi er junde kabable til og vaarre Herre over di sjæleli'e Bevejsler, som di hedder. Og *knurre* maa vi jo heller ikke — saa det ka' jo til Tidder vaarre li'e stramt nok.

— Er det Sønnen? spurgte jeg.

— Næ—i, det er 'et da elle's ikke, for han har jo faaet en Plads herude hos Kø'mand Skibsted. — — Jeg synes sgu, hun begynder og drippe! udbrød han og saa' op mod Skyerne.

— Ja, der har vi skam Bygen! sagde jeg og pegede ud mod Nord.